

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af lejeværdibeskatningen.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

CD har fremsat forslag om, at det pålægges regeringen at ændre lejeværdireglerne. Reglerne skal efter forslaget ændres sådan, at lejeværdien nedsættes i takt med, at boligens restgæld bliver nedbragt. Hovedformålet med forslaget er ifølge bemærkningerne at medvirke til, at den private opsparing øges. Samtidig vil forslaget kunne være en hjælp til ældre medborgere, som måske i pensionisttilværelsen har økonomiske problemer med deres ejerbolig. Efter forslaget er udgangspunktet, at lejeværdien skal beregnes af ejendommens restgæld i stedet for på grundlag af ejendomsværdien.

Først vil jeg sige om forslaget, at regeringen forstår da ganske vel tankegangen bag forslaget, nemlig at man i videst muligt omfang skal sikre, at de ældre kan blive boende i deres ejerbolig, og at skattesystemet ikke må forhindre dette, og vi forstår da også meget vel den tankegang, der ligger bag forslaget, at der skal være et incitament til at spare op ved at nedbringe gælden i sin bolig.

Men jeg må også anføre en hel del betænkeligheder ved det forslag, som CD her har fremsat.

Jeg vil minde om, at da reglerne om lejeværdibeskatning blev indført, skete det jo netop for i videst muligt omfang at sikre, at der skattemæssigt er en i hvert fald i princippet ligelig behandling af to skatteydere, hvad enten de placerer deres formue i en ejerbolig eller f.eks. i en post obligationer, der giver renter.

CD har her haft tanke især for ældre medborgere, der bor i egen bolig. Hvis vi nu tager en sådan pensionist, som i stedet for at placere sin formue i ejerbolig har valgt at placere sin formue i obligationer eller aktier eller noget andet, der giver et afkast, hvad kan da begrunde, at

man, hvis man placerer pengene på den ene måde, ikke skal beskattes af et afkast, men hvis man placerer dem på en anden måde, skal man? Her er i hvert tilfælde en principiel forskelsbehandling af ældre borgere og for så vidt af alle skatteydere, som jeg anser for meget betænkelig.

Som forslaget er formuleret, vil det også medføre, at lejeværdibeskatningen bliver noget vilkårlig, for styrken i den vil jo komme til at afhænge af den enkelte ejers behov for lånoptagelse. Der kan være mange grunde til, at man optager et lån med sikkerhed i ejerboligen. Lad mig f.eks. for selvstændige erhvervsdrivende nævne, at for dem kan ordningen, som den er skitseret her, meget nemt komme til at medføre ugunstige virkninger, fordi selvstændige erhvervsdrivende meget ofte finansierer deres virksomhed mod sikkerhed i fast ejendom, specielt ejerboliger, og derfor ikke vil have gavn af en særlig lempelig lejeværdibeskatning.

Vi støder også i forslaget på det gamle problem med manglende symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter. Ifølge CD's forslag skal lejeværdibeskatningen altså mindskes i takt med, at restgælden sænkes, men det vil medføre et betydeligt incitament til, at mennesker, der både har gæld og aktiver af en eller anden art, vil realisere deres aktiver og bruge provenuet til at reducere restgæld. Det vil altså sige, at forslaget medfører ikke nogen som helst øget opsparing, men bare en anden form for opsparing, nemlig gældsnedbringelse og dermed forvridninger på kapitalmarkedet. Jeg synes, det hører med i beskrivelsen af mine betænkeligheder ved forslaget.

Lad mig så slutte med at anføre som det helt selvfølgelig, at forslaget helt centralt er skattereformstof, og at reglerne på dette område ikke kan ændres, uden at alle skattereformpartierne er enige om det. Efter regeringens opfattelse blev reglerne på dette område lagt fast med skattereformen, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte CD's forslag.

Lykketoft (S):

Der er ikke nogen som helst tvivl om det, skatteministeren sagde til sidst: der er tale om skattereformstof, og derfor kan det virke lidt som et slag i luften, at CD kommer med dette forslag.

[Lykketoff]

Det virker jo – som vi også var lidt inde på i den forudgående debat om grundskatterne – meget ejendommeligt, at et parti, der siger, at der ikke er plads til at sænke skatterne, fordi man ikke vil være med til at nedkæmpe store dele af den offentlige service ved nedskæringer, stiller 4 forslag, som tilsammen berøver de offentlige kasser mellem 20 og 25 mia. kr. For det er det, der er tale om, når man lægger det forslag, vi har nu, sammen med det forrige punkt på dagsordenen og de to efterfølgende.

Det betyder jo i virkeligheden, at CD lægger op til at øge verdens højeste indkomstskat med 25 mia. kr., øge skatten på arbejdsindsats, øge skatten på virksomheders overskud med 25 mia. kr. for at få plads til dette. Det er jo stort set de samme, der skal betale, men vi får en mere u hensigtsmæssig skattefordeling, end vi allerede har, hvis disse tanker blev ført ud i livet, hvad de selvfølgelig af den grund under ingen omstændigheder bliver, fordi forslaget er totalt umuligt at praktisere, det er teknisk elendigt. Det er rystende, at den tidligere boligminister kan stå som forfatter til et sådant teknisk makværk, til et så dårligt argumenteret og formuleret forslag. Jeg synes, han skulle skamme sig.

Dertil kommer, hvad jeg egentlig synes er det aller mest alvorlige, at dette forslag betyder, at man skal finde 10 mia. kr. et andet sted, hvis man er enig med CD i, at man ikke kan sætte skatterne ned totalt set. Det er alle husejere, der får lettelsen, og det bygger på den totale vrangforestilling, at husejere og husejere er én og samme ting. Der er ikke noget område, hvor fordelingen af byrder er skævere end blandt parcelhusejere og ejerlejlighedsindehavere.

Det, som jeg synes er rystende i mangelen på analyse hos CD, når man nu på 15. – 16. år kører denne sag, som man gør, er, at man ikke kan og vil indse, at der, som fru Bente Juncker var inde på under det foregående dagsordenspunkt, er nogle, der trues af tvangsauktion. Fru Bente Juncker talte fejlagtigt om nogle, der trues på grund af skattereformen, men det er nok ikke ret mange.

Den alvorlige trussel er, at en yngre generation er blevet fanget, fordi den har købt hus inden for den sidste halve snes år til opskruede priser og meget høj rente i forventning om, at deres indkomster blev ved med at stige med en halv snes procent om året. Det er det mindretal, men et stort mindretal af husejerbefolkningen,

som er kommet i klemme, fordi vi nu bevæger os fra en situation med høj rente og høj inflation til en situation med lav rente og lav inflation. Det er de mennesker, der bærer en helt uforholdsmæssig del af omkostningerne ved samfundets fornuftige tilpasning til en anden inflationstakt og et andet renteniveau, og det er der grund til at forholde sig til. Det er børnefamilier, der også er tynget af høj skat i øvrigt, af høje betalinger til dagsinstitutioner osv. Der er grund til at beskæftige sig med, hvordan vi kan lette specielt disse mennesker.

Det, CD er optaget af, er ikke dem, der er truet af tvangsauktion, det er dem, som vitterligt har – uden egen fortjeneste, uden egen skyld – redet på inflationsbølgen de foregående 20 år, de, som er kommet i sikker havn, fordi de har fået høvlet deres oprindelige prioriteter ned under gulvbrædderne i et omfang, de ikke i deres mest optimistiske drømme kunne have regnet med. Det er ikke så meget opsparing som samfundsskabt gevinst, at huslejen faldt dramatisk i andel af ens løn meget hurtigere, end man havde regnet med. Det kan de folk selvfølgelig være glade for, men derfra at gå over til at sige, at det er lige præcis den befolkningsgruppe, der har brug for at få lettelse i en situation, hvor der er 10.000 i den yngre generation, der er ved at gå på tvangsauktion, synes jeg er et rystende stort spring og en rystende mangel på analyse.

Jeg synes, at Folketinget, hvis man vil tage de alvorlige problemer alvorligt, skulle beskæftige sig med, hvad vi kan gøre for at lette yngre familiers økonomiske situation angående børnepasning og måske visse omprioriteringsordninger for dem, der er kommet i klemme. Hvis et flertal synes, det skal være i form af, at der skal være nogle lejeværdilettelser specielt for den gruppe, var man jo til at snakke med om det. Det er i den ende, der er grund til at løse problemer og hjælpe på budgettet for nogle mennesker, men ikke dér, hvor CD sætter ind.

Jeg synes, det er fantastisk, at vi ikke kan få en diskussion, hvor vi stiller problemernes størrelse op og konstaterer, at det ikke er alle husejere, der har et problem, men at der tværtimod er mange, der er kommet rimelig godt igennem, fordi de tilfældigvis var født tidligere end andre. Det er ikke den gruppe af befolkningen, som man i en i øvrigt meget stram samfundsøkonomisk situation, hvor der ikke er mulighed – det siger regeringen, det siger vi andre – for at

[Lykketoft]

øge det samlede private forbrug, skal give en forbrugsudvidelse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Skatteministeren får brugt en snes linjer af Folketingstidendes spalter med at læse højt, at hans embedsmænd havde fundet nogle tekniske indvendinger imod CD's forslag. Hr. Lykketoft skred minsandten ud i de samme fejlspor og fandt det skammeligt og rystende, at den tidligere boligminister kunne lave sådan noget teknisk makværk, eller hvordan det blev udtrykt. Jamen har hverken skatteministeren eller hr. Lykketoft forstået, at det interesserer ikke CD en døjt med nogen som helst teknik i disse 4 forslag? Det, der interesserer CD, er deres galluptal.

CD har simpelt hen én gang for alle fundet ud af, at nu skal de kunne rejse ud til møder, skrive i aviser og læserbreve, og hvis de skulle blive inviteret på fjernsynsskærmen sige: »Vi har gjort noget for parcelhusejerne, vi har gjort noget for dem, der betaler grundskatter, vi har gjort noget for dem, der skal spare op, vi har gjort noget for bygningshåndværkerne.« Så er sådan noget subtilt noget, som skatteministeren og hr. Lykketoft beskæftiger sig med, den tekniske udformning, så glimrende ligegyldig, der er jo ikke en stemme i det, og det har intet at gøre med det foreliggende forslag! Derfor skal vi ærlig talt ikke vise forslagsstillerne den respekt, at vi diskuterer disse forslag ud fra det, der har været forslagsstillernes baggrund, nemlig at de på et gruppemøde har været alarmerede over udviklingen i opinionsmålingerne og har sagt: Tjær noget ned om, at vi for de 4 grupper, som vi kan få nogle stemmer fra, har lavet nogle forslag i Folketinget, så er der ingen, der kender forskel på, om det er gennemarbejdede, teknisk gode lovforslag, eller om det er sådan nogle beslutningsforslag, der ligger langt under Preben Møller Hansen-karat. Det er det, det gør, det, vi har talt om her, for det er ikke noget, der overhovedet interesserer én eneste vælger.

Lad os diskutere et forslag i den ånd, det er udformet, og det gælder alle disse 4 forslag, der er stillet: Tag og dementér med tilbagevirkende kraft, både skatteministeren og hr. Lykketoft, det, man sagde på dette område.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Hr. Lykketoft holdt egentlig en mærkelig tale, især når man tænker på, hvor mange ældre vælgere der trofast slutter op omkring Socialdemokratiet. At der mangler unge og yngre, er også rigtigt. Vi er helt enige i, at der er et stort problem vedrørende børnefamilier. Det må jo kunne blive løst, når Socialdemokratiet også er villig til det. Glem nu alligevel ikke, at der i den anden ende sidder mange ældre, så jeg tror derfor, at i stedet for at håne et forslag skulle man hellere se på, om der er noget, som de partier, der står bag skattereformen, sammen kan se på.

Jeg er helt enig i, at det er her, det skal gøres, men jeg synes, det er, ligesom om man fuldstændig glemmer de mange tusinder af ældre, gode socialdemokrater.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Nu blev det to ting, der fik mig herop, fordi fru Inger Stilling Pedersen jo påstod, ligesom hr. Glistrup gjorde, at man lavede forslag ud fra galluptallene, og at man også skulle tage hensyn til de ældre. Det skulle man måske også gøre i Kristeligt Folkeparti.

Jeg vil sige til hr. Glistrup, at jeg synes, det var en meget morsom tale, men da han kom til at tale om galluptallenes indflydelse på CD's gruppe, kom jeg til at spekulere på det forslag, vi behandlede lige før dette. Er det af samme årsag, det blev fremsat?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu vi taler om, hvem der er i gallupnød, kan jeg høre på fru Inger Stilling Pedersens gentagne indlæg heroppe, at hun øjnede en lille mulighed for måske at skabe en usikkerhed hos nogle ældre, der stemte socialdemokratisk, om, hvorvidt vi havde omsorg for dem. Jeg synes måske, at de ældre i højere grad skulle beskæftige sig med, hvem det var, der er i færd med at sætte medicinpriserne voldsomt i vejret for mellem en fjerdedel og halvdelen af pensionisterne, hvem der ikke ville være med til at fastholde den gratis visiterede hjemmehjælp her fra nytår, hvem der i det hele taget har båret regeringens nedskæringspolitik over for store grupper af ældre igennem herinde.

[Lykketoft]

Det synes jeg ville være mere interessant at beskæftige sig med, fordi det, jeg påpegede, var ikke, at der ikke kan være ældre, der har problemer med ejendomsskatter og også med lejeværdi. Det kigger vi meget gerne på. Hr. Stavad nævnte en mulighed under den tidligere debat. Vi har nedsat lejeværdien for de ældre til det halve, men det er en kendsgerning, at hvis man tager to husejerfamilier – det behøver ikke at være pensionister kontra unge, men det kan være en midaldrende familie, der flyttede ind for 25 år siden, og en familie, der flytter ind i en tilsvarende bolig i dag – er boligudgiften, efter at skatteforholdene er taget i betragtning, 4 gange så høj for den familie, der flytter ind i dag eller er flyttet ind i de senere år, end den var for dem, der flyttede ind for 25 år siden. Der er nogle formidable uligheder inden for ejerboligområdet, fru Inger Stilling Pedersen.

Man kan godt holde sig til realiteterne, når man taler om, hvordan vi inden for en meget snæver ramme af muligheder kan gøre noget, og hvem det er, vi skal gøre noget for. Det kunne jo f.eks. være dem, der havde de største udgifter.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Svaret til hr. Bjørn Poulsen er ganske klart nej. Det forslag, som hr. Bjørn Poulsen spurgte til, har været diskuteret meget indgående både i Fremskridtspartiets folketingsgruppe og på Fremskridtsmøder ude over landet, og der har været anført mange argumenter til støtte for forslaget. Der har været anført mange argumenter om, hvordan det nærmere skulle udformes, men jeg har ikke hørt én eneste så meget som antyde, at man skulle udforme det ud fra, hvad man kunne formode ville give stemmer.

Jeg kan ganske generelt på egne vegne afgive den erklæring, at jeg aldrig nogen sinde har taget og aldrig nogen sinde vil tage et politisk standpunkt, hvad enten vi ligger på 2,1 eller 1,7 pct. i Gallup, eller hvad vi gør, som har den mindste smule at gøre med, om man får stemmer eller ej. Jeg mener, at det er helt ødelæggende for Folketingets arbejde, at man her i Tinget overhovedet skeler den mindste smule til, hvad der eventuelt fra den ene eller den anden befolkningsgruppe kan give mange stemmer eller give få stemmer. Det er noget af det, der har ført ud i de ulykker, som bl.a. omfatter

den indkomstbeskatning og den ejendomsbeskatning, som vi diskuterer her under disse 4 forslag.

Man må altid gå ud fra, og specielt i Danmarks vanskelige situation, hvad der er det sagligt rigtige, hvad der er bedst egnet til at løse problemerne for alle Danmarks 5.119.000 mennesker. Om de så stemmer VS eller SF, Fremskridt eller CD, eller hvad de gør, må det aldrig nogen sinde påvirke en eneste udformning af et eneste argument eller et eneste forslag her i Folketinget, hvis Folketinget skal leve op til sine pligter.

Derfor er det et ganske og ubetinget klart nej til det spørgsmål, hr. Bjørn Poulsen stillede mig.

Aagaard (KF):

Umiddelbart skulle det måske være muligt at følge CD i begrundelsen for dette forslag, men i Det Konservative Folkeparti er vi helt klart af den opfattelse, at CD her kommer med et forslag, som grundlæggende bryder med forliget om skattereformen, og det ønsker vi ikke at medvirke til. Vi kan imidlertid godt følge CD i, at vi har behov for at få initiativer frem, som kan øge den private opsparing. Her vil vi gerne medvirke ved at opfordre regeringen til snarest at komme med forslag hertil.

Jeg skal altså som sagt meddele, at vi ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Bjørn Poulsen (SF):

Når vi ser på den buket af forslag, vi her i dag behandler fra Centrum-Demokraterne, synes jeg næsten – for ligesom at skabe totalt kaos i spørgsmålet om statens indtægter, ikke mindst mangelen på indtægter efter disse forslag – at vi mangler ét, og det er lettelse af indregistreringsafgiften på biler. Hvorfor er det dog ikke med? Når vi alligevel er så langt ude på – det hedder vel stadig væk overdrevet? I fremtiden hedder det vistnok set aside-ordning eller braklægning – overdrevet i spørgsmålet om at fjerne indtægter fra staten, synes jeg, man kunne have gjort Folketinget den tjeneste at tage det sidste med. Så havde det ligesom været nemmere at se profilen i det hele.

SF er imod forslaget om at nedsætte lejeværdibeskatningen, og vi er det af mange grunde. Jeg synes også, det er ungdomsfjendsk. Hvorfor skal de, der starter op, betale fuld lejeværdi?

[Bjørn Poulsen]

Er det politibetjenten fra før, der ikke skal have skyggen af chance overhovedet for at få råd til at bo i hus, eller hvad er årsagen til det? Som det også er sagt af andre ordførere, hvad har børnefamilier og lignende dog gjort? Er det noget med gennemsnitsalderen hos CD? Det har jeg funderet meget over. Er det det, det drejer sig om her, for det kan da være, at hr. Glistrup har ret i, at det var galluptallene, der afgjorde det. Hvis vi nu fortsætter den vision, er det helt klart, at gennemsnitsalderen af vælgerne hos CD er nødt til at være høj, ellers giver dette i hvert tilfælde ikke noget. Det er 100 pct. sikkert. Jeg er lidt skuffet over, at de yngre – også dem, der er yngre end fru Bente Juncker og jeg – ikke skal have ret megen glæde af det. Det vil jeg nok sige.

Under alle omstændigheder er vi imod forslaget, og det kommer nok ikke som den store overraskelse.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Det er meget interessant at høre politikerne komme med ordvekslinger om disse spørgsmål. De har mistet enhver jordforbindelse og enhver forbindelse med det pulveriserende liv.

Når jeg ikke er herinde, kan jeg sige, at jeg i min fritid er ansat i en kommune, i den afdeling, der beregner boligtilskud og lån til pensionister. Hvis man herinde hørte deres udtalelser og deres bekymringer om, hvordan de skal få råd til at blive siddende i deres boliger, når de bliver ældre, tror jeg, man ville tage CD's forslag lidt mere seriøst.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det pulveriserende liv går ud på, at man vil have skattelettelse til sig selv. Er man bilhandler, vil man have bilskatterne nedsat, er man parfumesælger, vil man have parfumeskatterne nedsat, sidder man et sted, hvor man har nogle pensionister, der har nogle boliger, vil man have boligskatterne nedsat, hvis man er kunstner, vil man ikke have skat på kunst, og er man landbruger, vil man ikke have moms på mad osv.

Sådan er det pulveriserende liv. Alle vil have de skatter nedsat, der særligt rammer dem selv, og derfor er det ikke nogen særlig mangel på

jordforbindelse, når man i skattedebatten siger, at når der immervæk skal være lidt penge til en smule sygehuse og en smule folkepension, en smule politi eller store smuler af alle disse dele, skal man have nogle skatter. Man kan aldrig nogen sinde ramme en skat, som det pulveriserende liv, som den vil ramme, ikke vil være ganske stærkt imod. Sådan er nu engang det pulveriserende liv. Derfor er der intet argument i det, der her blev fremført i det seneste indlæg.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Jeg kan altså ikke se, hvorfor det ene problem skulle gøre, at de andre ikke også kan behandles. Vi har lov at behandle de problemer, vi vil, herinde.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå på fru Addi Andersens sidste indlæg, at vi skal bruge vores kreativitet og vores arbejdstid herinde til at finde en skatteform, som giver store indtægter, så vi kan erstatte alle mulige andre skatter, fra en skattekilde, som i øvrigt ingen skal bidrage til. I så fald vil vi kunne få dem igennem og ikke have nogen samfundsgrupper, som vil være meget imod dem.

Jeg vil så høre, om CD's gruppe – med al den kreativitet eller mangel på samme, de har lagt for dagen med denne skattelettelsespakke – om CD ikke vil prøve at bruge sin kreativitet på at opfinde en sådan skattekilde, der giver mange penge, og som ingen mennesker betaler.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu skal man jo ikke, fru Addi Andersen, altid tale til folks fordomme. Man kan også stille dem nogle modspørgsmål, hvis de klager over specielt ejendomsskatten eller lejeværdi. Man kan jo stille dem det modspørgsmål, som hr. Erhard Jakobsen ofte stiller: Hvor skal man hugge ned på de offentlige udgifter, og hvad af den offentlige service vil man reducere? Hvad er det for nogle af de penge, vi betaler ud til mennesker, som er ældre, som er invalide osv., man vil skære ned på? Det er de færreste, der så vil være med.

Eller man kan spørge dem, om den folkepension og den lille private pension, de har, skal beskattes højere. Skal vi have en højere træk-

[Lykketoft]

procent dér, for at vi kan gøre det andet? Hvad vil I helst? Hvordan vil I helst betale pengene? Hvad synes I er mest rimeligt? Hvis fru Addi Andersen gjorde det, kunne det være, hun godt kunne bevare sin jordforbindelse uden bare at fastholde folk i deres fordomme.

Jørgen Winther (V):

CD ønsker, at lejeværdien skal beregnes af ejendommens restgæld. Et forslag, der tilstræber at fremme den private opsparing, har naturligvis et sigte, som Venstre principielt kan støtte, og derfor har vi også en vis sympati for forslaget.

Vi er enige i, at en øget opsparing på baggrund af nedsat forbrug er en nødvendig betingelse for, at betalingsbalancen i forhold til udlandet kan forbedres. Uden opsparing ingen investeringer! Og uden investeringer ingen øget produktion!

Det er rigtigt, at motivationen til at optage nye forbrugslån med sikkerhed i fast ejendom vil mindskes, men det betyder ikke nødvendigvis, at selve låntagningsbehovet revurderes. Folk vil fortsat låne, men tvinges ud på et låne marked, hvor renten på grund af den mindre sikre sikkerhedsstillelse vil stige.

Det er allerede blevet nævnt, at specielt de selvstændige erhvervsdrivende, der finansierer deres virksomhed gennem låntagning, vil blive ramt af en sådan ordning. De kan ikke som andre, der låner til forbrug, lade være med at optage nye lån, men må fortsætte deres hidtidige politik, blot nu på dårligere vilkår. Ofrene for ændringen af beregningsgrundlaget vil derfor være en befolkningsgruppe, der i forvejen har det svært, og som i øvrigt er et vigtigt led i bestræbelserne på at øge produktionen i den private sektor.

Så lige et par enkelte ord til hr. Lykketoft, som taler meget om at lette yngre familiers situation. Det er godt at høre, og vi er da spændte på, når vi nu her om ganske kort tid har forslag angående en Søllerødordning, hvordan Socialdemokratiet stiller sig dér. Dér letter man virkelig familierne i form af, at de nu har muligheder for at passe egne børn under 3 år. Vi er også meget spændt på at høre, hvordan hr. Lykketoft vil gå ind i situationen angående fribørnehaver, så forældre har muligheder for selv at etablere pasning af børn på fribørnehavet vilkår. Vi glæder os meget til at se Socialdemokratiets velvilje over for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke foregribe den debat, hr. Jørgen Winther gerne vil føre med mig i en sag, hvor jeg ikke er ordfører. Jeg vil bare sige én ganske bestemt ting til hr. Jørgen Winther og andre, som ytrer interesse for unge familiers spændte situation lige præcis i denne tid.

Det kan ikke nytte noget, når Konservative og Venstrepolitikere bliver ved med at gå op på en talerstol og ytre en vis interesse for de meget presserende problemer m.h.t. børnepasningsudgifter og meget høj gæld. De siger, at der måske skulle findes nogle løsninger på dem, men uden at ville erkende, at vil man løse disse meget presserende problemer, er der penge, der skal flyttes i dette samfund, er der noget, der skal fordeles om fra dem, som er veletablerede, fra dem, som har fået en samfundsskabt gevinst, bor billigt, har en høj levestandard, har fået mulighed for en stor forbrugslåntagning på grundlag af samfundsudviklingen, over til dem, som i øjeblikket betaler en uforholdsmæssig stor del af samfundets tilpasningsomkostninger til en mere fornuftig lav inflation og lav rente.

Glistrup (FP):

Siden dette århundredes begyndelse har vi haft en permanent indkomstskat i Danmark, og i alle disse år har vi ganske uændret haft en regel, der principielt fastslår, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal der indregnes lejeværdi af egen bolig. Det er altså noget, man har om man så må sige vænnet sig til.

Hvad man derimod knap nok har vænnet sig til endnu, er den enorme stigning, som indkomstskatten har udvist i de senere år. Vi ligger her i 1989, alt efter hvordan man afgrænser begrebet indkomstskat, på et sted mellem 200 mia. og 250 mia. kr. i provenu af indkomstskatten, og jeg tror, alle 179 i dette Ting, i hvert fald de 175, der er valgt i Syddanmark, er enige om, at det er for højt et niveau for indkomstskatten. Vi er også alle enige om, at selv om det ville være dejligt at gå ud på gader og stræder og sige, at indkomstskatten ophæves i morgen og vi afskaffer alle 230 milliarder kroners indkomstskat – eller hvad det er – med virkning fra i morgen, kan det simpelt hen ikke lade sig gøre, når vi skal føre en nogenlunde fornuftig politik.

Derfor må vi, når vi skal finde frem til, hvordan vi skal nedtrappe indkomstskatten, vurde-

[Glilstrup]

re, hvor kraftigt vi kan gå frem fra det ene år til det andet, og i den henseende er Fremskridtspartiet jo de mest rabiater her i Tinget – det er der vist ingen tvivl om – og vi mener altså, at vi allerede her med det samme kunne skære op mod 10 pct. af indkomstskatten, altså nedsætte indkomstskatten med et beløb på 20–25 mia. kr.

Men det vil jo også sige, at vi vil bevare ni tiendedele af indkomstskatten, og så kommer problemet: Skal det, vi taler om her, høre til den første tiendedel, vi skal skære væk, eller skal det høre til de ni tiendedele, som vi ikke har råd til at skære væk i hvert fald i 1989? Her er det altså vor opfattelse, at noget af det mest centrale i relation til indkomstskatten, når vi ser på 1989-problematikken, er de lønforhandlinger, der forhåbentlig ender her i Folketinget meget hurtigt, og at man, hvis man skal løse lavtlønsproblemet, må bruge kræfterne på at forhøje det skattefrie bundfradrag, og det koster for hver 1.000 kr., det skal hæves med, 1,8 mia. kr.

Hvis kassedamen under Jørgen Eiberg, Kvindeligt Arbejderforbunds eller Hardy Hansens medlemmer skal have et ordentligt resultat på et samfundsøkonomisk rigtigt grundlag af den overenskomstssituation, der foreligger nu, skal alle de penge, vi kan lette indkomstskatten med i 1989, gå til at forhøje den skattefrie bundgrænse, og hvis vi f.eks. forhøjer den skattefrie bundgrænse fra de nuværende 24.000 kr. til 39.000 kr., har vi brugt alle disse 20–25 mia. kr., som der efter vor mening er råd til at lette indkomstskatten med i år.

Derfor er det vor opfattelse, at vi for 1989-skatten ikke har penge nok til også at lette den del af indkomstskatten, som vedrører lejeværdien. Men når Z-paradisets port bliver åbnet for os og vi vandrer ind i indkomstskattefrierhedens totalitet – og det kan vi gøre inden for en 6-årig periode, hvis Folketinget ønsker det – så kan vi jo ringe med klokken og sige, at når indkomstskatten er totalt bortfaldet, så er beskatningen af lejeværdi af bolig også totalt bortfaldet.

Vi støtter altså CD's forslag i den forstand, at vi over en 6-årig periode som et led i indkomstskattens totale afvikling meget gerne vil være med til at afskaffe lejeværdien, og vi mener – dér er vi overbudsparti i forhold til CD – at ikke blot den del af lejeværdien, som CD foreslår, men at al lejeværdi skal være fri for beskatning

af enhver art fra og med 1995 – under forudsætning af, at alle andre indkomstdele også er fri for beskatning.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er ejendommeligt, at Centrum-Demokraterne, som var med i skattereformen, fremsætter dette forslag nu uden overhovedet at have undersøgt, om der er stemning for at ændre skattereformen.

Det Radikale Venstre var med i skattereformen og var tilfreds med den. Vi synes, det var anstrengelserne værd, og vi er ikke indstillet på at ændre skattereformen på nuværende tidspunkt, men det er da udmærket, at CD lægger op til en åben debat og også skriver i bemærkningerne, at de godt er klar over, at dette er en ændring af skattereformen, og at det derfor naturligvis også skal drøftes åbent.

Men forslaget har nogle utrolige skavanker. Selv om en animering af opsparingen er et godt formål, vil en ændring af lejeværdibeskatningen rokke ved balancen mellem beskatning af forskellige former for opsparing, og det bygger på en forestilling om, at det såkaldte parcelhusfolk skulle være specielt ringe stillet i Danmark.

Nogle af dem er selvfølgelig dårligt stillet, men fælles for dem alle er, at de faktisk har fået nogle indirekte subsidier gennem mange år gennem deres rentefradrag. Det har til gengæld også gjort det muligt for mange mennesker – også for unge familier – at få en god og en høj boligstandard, men det har også kostet samfundet noget – det har kostet nogle tilskud.

Hvad angår gruppen af ældre og sparsommelige, som der bliver talt meget om i forslaget, har vi jo i forvejen lempet formueskatten for ganske kort tid siden herinde. Det vil give lempelser for nogle af de familier, som er sparsommelige, og som sidder i eget hus. Vi har givet mulighed for indefrysning af ejendomsskatterne – det bruges mere og mere – og vi har indført særlig lempelige regler for pensionister.

I Det Radikale Venstre synes vi ærlig talt ikke, der skal indføres flere lettelser specielt for denne gruppe.

Som det har været fremhævet tidligere af hr. Lykkesoft og andre, er der nogle generationskløfter med hensyn til boligstandard her i landet, som vi må se alvorligt på. Det er jo sådan, at man, når man er ung og har børn og har en lav indtægt og måske oven i købet en studi-

[Ellisabeth Arnold]

egæld, har mest brug for at få en dyr og stor bolig, fordi man gerne vil have nogle gode rammer om sit familieliv. Det er muligt for nogle mennesker at få det, men det er meget dyrt.

Når man når op i de mere modne år, hvor man får en bedre indkomst, og hvor børnene er blevet store og ikke bor hjemme mere, har man altså råd til at bo i sin bolig, men så har man til gengæld ikke så megen brug for den store bolig mere. Det skæve fordelingsproblem med hensyn til boligerne er der ikke ret mange lande der har løst; det er ikke noget specielt dansk problem. I mange lande sidder der mennesker i store boliger, som de, når de er blevet gamle, har svært ved at klare økonomien til. Det er meget få samfund, der har kunnet løse det boligproblem. I virkeligheden forudsætter det, at man laver et generationsskifte, allerede når det første barn bliver gift, så børnene rykker ind i familiens bolig og sætter de gamle på aftægt. Det er et system, vi har haft tidligere, og som vi prøver at forlade her, men det problem skulle vi gerne kunne løse på en anden måde end ved dette forslag fra CD.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti tilsiger en positiv udvalgsbehandling sådan forstået, at vi mener, det måske kan være nødvendigt at se på problemerne både for unge og for forskellige grupper, som har det særlig vanskeligt. Det står også helt fast, at det er skattereformstof, som intet parti kan ændre, uden at alle er enige om det.

Det, man kan bruge udvalgsarbejdet til, er at se på, hvordan det system, der hedder værdien af egen bolig, fungerer, om der er grupper, der er særlig hårdt ramt, og om der er mulighed for at løse det problem – altså at debattere disse spørgsmål. Der er jo mange herinde fra de forskellige partier – også regeringspartierne – der går rundt og siger, at værdien af egen bolig skal afskaffes. Det kan man jo let sige under et vælgermøde. Kristeligt Folkeparti er loyal over for de aftaler, der er indgået, men vi mener, det kan være nødvendigt at se på nogle af disse problemer.

I øvrigt synes jeg, man skal holde sig fra den nedvurderende påstand, at man kun interesserer sig for noget på grund af galluptal – det kunne jo også være af interesse.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil vælge en velvillig vurdering af det, fru Inger Stilling Pedersen sagde sidst, for jeg har under tidligere debatter egentlig haft indtryk af, at der var ganske meget, fru Inger Stilling Pedersen og jeg kunne blive enige om, når det gælder en rimelig social fordeling her i landet.

Jeg tror, lettelse af lejeværdien er et meget u hensigtsmæssigt sted at begynde, når man vil finde ud af, hvem der har det svært her i landet. Men hvis fru Inger Stilling Pedersens anliggende er, at det nu er på tide, at vi her i Folketinget begynder at beskæftige os med vilkårene for dem, der med en given boligstandard bor alledyrest, hvad enten de er det, som de typisk er, nemlig unge familier med børn og en række andre faste udgifter, eller de helt undtagelsesvis er pensionister eller førtidspensionister, der måske også har købt i de senere år, så er det vel både et sted, hvor vi kunne blive enige om at begynde, og hvor der er rimelighed i tingene.

Det, jeg ikke kan forstå, er, at man skulle gå ind på en tankegang om at lette boligudgiften for folk over en bank, uanset hvad de i forvejen betaler for at bo. Og det er jo det, der ligger både i det første forslag fra CD, vi behandlede, og i det foreliggende.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I fru Inger Stilling Pedersens sidste sætning lå en groft fornærmende undervurdering af forslagsstillerne til de forslag, vi behandler her. Hun opkastede den mulighed, at disse fire forslag var udformet ud fra en interesse i, en saglighed over for de emner, der er tale om. Jamen hvis man virkelig var sagligt interesseret i disse emner, ville man da, hvis man lå over et meget lavt udviklings-, modnings- og intelligensniveau, fremsætte noget helt andet end de otte intetsigende linjer, der står i bemærkningerne til det foreliggende forslag. Det drejer sig om meget vidtrækkende samfundsøkonomiske problemer, og hvis man virkelig var interesseret i dem, var der så meget, der måtte analyseres, bearbejdes, citeres og argumenteres sagligt, at forslaget skulle have været udformet på en helt anden måde.

Så hvis man ikke totalt underkender Centrum-Demokraternes intelligens – og det er der

[Glistrup]

ingen grund til at gøre – kan man ikke som fru Inger Stilling Pedersen pådutte dem, at dette her er lavet af saglig interesse. Det er aldeles udelukket for enhver, der læser den overfladiske, intetsigende og meget lapidariske måde, man behandler disse meget store problemer på. Dét må jeg altså forsvare Centrum-Demokraterne over for fru Inger Stilling Pedersens underlivsangreb på dem: Så grimt kan man ikke behandle folketingskolleger.

Bente Juncker (CD):

Tak for tilslutningen fra det ene parti, som jeg tror det er blevet til, og tak for de pæne ord, der har lydt.

Dernæst vil jeg gerne sige tak for den brede debat, der har været. For dette »elendige« forslag, som der er nogen der kalder det, har jo virkelig skabt bred debat. Men jeg er nu noget beskæmmet, og det er jeg, fordi Venstre og De Konservative siger, at nu er lejeværdien der, og så skal den også blive der – vi ønsker ikke at lempe på den – hvorefter de tilføjer: i øvrigt er det skattereformstof. Jeg synes, det er for dårligt, og når jeg siger det, er det, fordi venstre- og konservative politikere rundt om i landet undsiger både lejeværdien og grundskatterne. Derfor synes jeg, det, der er sket her i dag, er meget ringe.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi aldeles ikke har siddet på vores gruppemøde og set på vore gallup: de har faktisk ligget ganske konstant på omkring 9 mandater. Jeg ved ikke, om Fremskridtspartiet gør det, hr. Glistrup, men jeg mindes et forslag om, at muslimer ikke skulle have stemmeret. Det var et lige så tyndt forslag, hvis man vil kalde dette tyndt. I det hele taget har jeg tit stået her som ordfører og skullet tale om forslag, både fra Socialdemokratiet, fra Fremskridtspartiet og fra regeringspartierne, som har været meget tynde. Dette er jo et beslutningsforslag, og det er, som enhver ved, ikke det samme som et lovforslag, men det indeholder nogle retningslinier, som vi har ønsket skulle frem, og vi har sandelig fået tingene frem i lyset i dag. Vi har nemlig fået frem i lyset, at Venstre og De Konservative absolut ikke agter at ændre denne fiktive beskatning, men det gør CD, og jeg kan godt sige, at vi fremsætter forslagene igen til efteråret, for vi har været vidne til, at mange partier fremsætter deres forslag igen og igen, ikke mindst Frem-

skridtspartiet, og det vil vi altså også have lov til.

I øvrigt kom der nogle pæne bemærkninger om gennemsnitsalderen i vores gruppe. Tja, man kan jo slå op i edb-systemet herovre i sidegangen og se gennemsnitsalderen, hvis man ellers har gået på kursus.

Men hvad angår lejeværdien, ønsker vi altså ikke denne beskatningsform, og det er derfor vi har fremsat dette beskedne forslag, som hjælper de ældre, og som faktisk bliver hånet her i salen. Men jeg synes, det er udmærket, hvis det kommer ud til en bred debat, og at de partier, der normalt siger, de ikke bryder sig om beskatningen, fortæller, hvad deres ordførere har sagt her i dag; jeg skal i hvert tilfælde nok fortælle, hvordan forslaget er blevet behandlet.

Skatteministeren foretog nogle sammenligninger. Dem kan der være meget rigtigt i, men det, det drejer sig om her, er altså, at vi ønsker at lempe en beskatningsform for nogle ældre medborgere, og det kan jeg ikke se at der er noget galt i, ligesom andre partier fremsætter deres forslag, som man kan kalde deres politik, og som jeg har måttet stå her og tale om – sådan er livet herinde jo nu engang.

I øvrigt lød der nogle meget hånlige bemærkninger fra Socialdemokratiet, og så var det også påstanden om, at det er skattereformstof, og at man derfor ikke kan røre ved det. Jamen hvor mange år skal vi ikke røre ved det? Jeg kan oplyse, at CD agter at foreslå nogle gevaldige ændringer af skattereformen allerede til næste år, for vi kan ikke blive ved med at se på, hvordan det går. Selv om man én gang har lavet et forlig, kan man vel godt røre ved det på et eller andet tidspunkt.

Men der var et lille lyspunkt i det, hr. Lyketoft sagde, og det var, at han gerne ville være med til at se på lejeværdien for de yngre ægtepar. Jamen det synes jeg virkelig vi skulle gøre, og den handske synes jeg også skatteministeren skulle gribe.

Hvad angår de andre partier, fremsatte SF nogle meget polemiske bemærkninger om registreringsafgiften. Jamen vi har faktisk fremsat forslag om det i dag, og jeg vil stadig væk fastholde, at CD må have lov til at fastholde de synspunkter, som de har haft i 15 år. Det er da ikke Folketingets partier, der bestemmer, hvilken politik vi skal have – eller er det?

Lykketoft (S):

Jeg har kun to spørgsmål til fru Bente Juncker. Det ene spørgsmål er – og det synes jeg slet ikke blev besvaret i fru Bente Junckers forholdsvis korte indlæg – hvor skal pengene til alt dette her komme fra? Altså de 10 mia. kr., som dette forslag handler om, og de 25 mia. kr., eller hvor meget det nu er, som alle forslagene handler om. For jeg går ud fra, at det er rigtigt forstået, at CD stadig væk mener, som hr. Erhard Jakobsen altid har sagt, at man ikke bare kan slå ned på de offentlige udgifter. Det er altså andre indtægter, vi taler om. Er det verdens højeste indkomstskat, der skal forhøjes, eller hvad? Hvordan hænger det sammen?

I øvrigt noterede jeg mig selvfølgelig i forbifarten, at fru Bente Juncker så ét lyspunkt i debatten, nemlig at jeg havde sagt, at man burde foretage nogle lettelser for unge familier. Jamen hvorfor er det så det modsatte, CD foreslår? Hvorfor har forslaget om lejeværdien nøjagtig den modsatte profil? Altså at det specielt er dem, der bor billigt, fordi de har boet længe, der skal have en lettelse? Hvordan kan det hænge sammen, at det, jeg siger, og som Socialdemokratiet hele tiden har sagt, og som vi meget gerne søger et flertal for, uanset teknikken, nemlig at gennemføre nogle lettelser for de familier, der er allermest klemte, er positivt, når man samtidig fremsætter et forslag, hvis indhold vender helt omvendt?

Bente Juncker (CD):

Jeg skal svare på det første først, nemlig om indkomstskatten, og hvor pengene skal komme fra.

Det er jo sådan i øjeblikket, at det er gået op for nogle partier, at vi er på vej ind i EF; der skal ske noget, og alle partier kappes om at fortælle, at nu vil de lempe indkomstskatten.

Dertil siger vi: Der bliver nok ikke råd til de helt store lempelser, men vi vil gerne vise vejen, og derfor har vi fremsat dette forslag. Det kunne udgøre en del af lempelserne, og det gælder i øvrigt også grundskatterne.

Endvidere spørger hr. Lykketoft, hvorfor CD så har foreslået, at det skal gælde ældre medborgere. Det har vi, fordi vi synes, de trænger mest. Men kan det ikke komme igennem, hilser vi enhver lempelse af lejeværdien velkommen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstår det sådan, at fru Bente Juncker er uenig med regeringen og Socialdemokratiet i, at presset fra udviklingen i Europa går ud på at få procenterne ned, hvad enten vi taler om erhvervsbeskatning eller personbeskatning. Fru Bente Juncker mener altså, det er noget, der skal tages ud af indkomstskattegrundlaget, og at lejeværdien tilfældigvis skal prioriteres højest. Dét er fru Bente Juncker og CD, som jeg har forstået meldingerne, uenig med et meget stort flertal her i Folketinget, og det er af ret indlysende grunde. For problemet i forhold til resten af Europa er jo ikke, at vi beskatter den form for kapitalanbringelse, men at vi har så meget større vægt i vor personlige indkomstskat, end resten af Europa har, når det gælder om at finansiere den offentlige sektor.

Hvad angår den anden del af svaret, vil jeg gerne spørge, hvordan man fandt ud af, at det specielt var de ældre medborgere, der skulle have en lettelse, hvordan man regnede ud, at det var dem, der trængte mest. Hvorfor tog man ikke udgangspunkt i folks faktiske boligudgifter, hvis det endelig skulle være? For det må jo være dem, der har de største boligudgifter, der har de største vanskeligheder. I mange tilfælde er det netop den gruppe, der har boet meget længe og ikke har nogen prioritetsudgifter tilbage, som bor billigt, fordi de har den laveste husleje og også i forvejen har den laveste lejeværdi, for når man bliver 67, bliver den jo sat ned fra 2,5 til 1,2 pct.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er ikke uenig med hr. Lykketoft i, at der skal ske en afgiftsharmonisering i dette land, når vi skal ind i det indre marked; det ved hr. Lykketoft også.

Men jeg er uenig med stort set alle Folketingets partier, når de er ved at falde og brække benene for at fortælle vælgerne, at de nu skal have en kæmpeskattelettelse, for jeg tror ikke, den kommer, og så er dette her vort bud på det.

Hvad angår de ældre medborgere, står der faktisk i forslaget, at der er et opsparingselement i det, og jeg har forstået, at det er så vigtigt for denne regering og delvis også for Socialdemokratiet, at man sparer op. Her var der en mulighed.

Stavad (S):

Jeg forstår på fru Bente Juncker, at de skattelettelser, som CD siger der ikke er råd til, og som de altså ikke tror på, fordi man vil opretholde et ordentligt serviceniveau, men som nogle andre – jeg ved ikke, hvem det er – går rundt og siger at vi skal have gennemført, er det, som CD foreslår udmøntet på denne måde.

Nu har jeg også fået fat i CD's seneste forslag, hvorefter man i løbet af en kort årrække skal halvere registreringsafgiften. Det drejer sig om yderligere 5 mia. kr. Det er altså ikke småpenge, vi står og jonglerer med her. Vi må da kunne få at vide af CD, hvilke skatter og afgifter der skal forhøjes, eller hvor der skal skæres så drastisk i de offentlige serviceydelser. Er det for pensionisterne? Er det på sygehusene? Eller hvor er det, CD vil spare? Man kan jo ikke fortsætte med at skrue på medicintilskuddet – det har man jo stort set fjernet – men det kommer på senere i dag. Vi må have et svar.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Der skal ikke gennemføres store offentlige besparelser, det har vi aldrig sagt. Vi hører ikke til dem, der siger, at der skal fyres 50.000 i den offentlige sektor. Men vi hører heller ikke til dem, der lover, at der nu skal gennemføres nogle enorme skattnedsættelser.

Det, vi siger, er, at hvis der ved en omlægning af systemet kommer nogle penge, kan man bruge de muligheder, forslaget rummer.

Hvad angår registreringsafgiften – men den debat skal vi jo ikke have i dag – vil jeg blot sige, at i og med at der bliver solgt nogle flere biler, kommer der også nogle flere penge ind; det har vi bilforhandlernes ord for.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne lige uddybe og understøtte det, fru Bente Juncker sluttede af med.

Formanden for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg har ikke ret i, at det skulle koste 5 mia. kr. at halvere registreringsafgiften på biler, for hvis vi får biludgiften sat ned, vil det ud over de gevaldige samfundsøkonomiske fordele, der vil være forbundet med at øge privatbilismen, medføre, hvis man ser ganske entydigt på § 1 i finansloven, at man vil nå frem til nogenlunde

det samme provenu på registrerings- og afgiftskontoen med det opstemmede behov, der er for at købe biler. Men under alle omstændigheder vil pengene fra det provenutab, der måtte komme i størrelsesordenen nogle få milliarder kroner på den konto, blive overflyttet til bilkøb fra forbrugsgoder, hvor man i øjeblikket ikke har nær den meget kraftige beskatningsprocent, som man har på registreringsafgifter. Efter CD's tilsynekomst i Folketinget ændrede man det, som CD angreb, nemlig at man skulle betale for to biler, hver gang man købte én bil, til, at man nu betaler for tre biler, hver gang man køber én bil. På baggrund af de to ekstra biler, der betales for med de høje registreringsafgifter, der bliver tilbage selv efter en halvering af satsene, opnår man faktisk, at der formentlig overhovedet ikke kommer noget provenutab; i hvert fald bliver det langt mindre end de 5 mia. kr., hr. Stavad nævnte.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, det var en rimelig klargøring, vi fik af fru Bente Juncker, nemlig at CD ikke vil skære i den offentlige sektor, at CD ikke vil fyre personer ansat hos det offentlige, og at deres forslag var ment som en lille stilfærdig debat, altså at det kunne gøres på den måde, hvis der mod forventning skulle vise sig nogle penge et eller andet sted fra en rig onkel eller noget andet.

Altså, fru Bente Juncker, der er ingen realiteter i det. Det er desværre, som hr. Glistrup har sagt, alene sådan, at CD, når de står ude i forsamlingshusene, uanset hvor få tilhørere der er, ønsker at kunne sige: Vi har foreslået . . . og at CD, når de skriver læserbreve, vil kunne sige: Vi har foreslået . . . Og nu er vi andre så nødt til at ulejlige os med, hver gang CD har skrevet eller sagt det, bagefter at skulle til at skrive, at CD måtte selv fra Folketingets talerstol erklære, at de ikke mente det alvorligt, for pengene var ikke til stede, og at CD ikke var parat til at anvise, hvor pengene skulle komme fra hverken på indtægtssiden eller på besparelsessiden. Sådan forholder det sig. Tak for klarheden.

Formanden:

Fru Bente Juncker for en kort bemærkning, og så har vi vist haft korte bemærkninger nok.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil blot sige, at jeg synes, det var grov manipulation af det, jeg sagde, og så vil jeg gerne tilføje, at der ikke er få tilhørere, når vi har møder ude i forsamlingshusene; der er faktisk temmelig mange.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af fradrag for reparation, vedligeholdelse m.v af ejer- og lejerboliger.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat i folketingsåret 1981-82.

Forslaget går ud på, at der i stedet for standardfradrag for vedligeholdelse af ejerboliger kan fradrages dokumenterede vedligeholdelsesudgifter. Der lægges så et loft ind for dette fradrag på maksimalt 15.000 kr. For de ejere, der ikke vil benytte sig af denne adgang, skal der fortsat være adgang til at fratække det gældende standardfradrag på højst 2.000 kr. Endvidere foreslås der indført standardfradrag for ejerlejligheder.

I bemærkningerne til lovforslaget nævner CD, at sigtet er at opmuntre til reparation, vedligeholdelse og gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i ejer- og lejerboliger.

Lad mig om forslaget ganske kort sige, at regeringen på sin vis har sympati for intentionerne bag CD's beslutningsforslag, men der er en lang række praktiske problemer forbundet med en eventuel vedtagelse af et sådant forslag.

Dertil kommer, at forslaget efter regeringens opfattelse er i strid med skattereformen. Med skattereformen blev området for fradrag lagt fast. Sigtet med skattereformen var at sanere antallet og omfanget af fradrag, ikke at indføre nye.

På den baggrund må regeringen afvise forslaget.

Pia Gjellerup (S):

Forslagsstillernes ordfører har i dag haft en vanskelig opgave, en utaknemmelig opgave: at forsøge at markedsføre forslag, som man vel ikke engang selv rigtig tror på kan gennemføres. Så jeg vil prøve at anlægge en meget positiv synsvinkel i forhold til dette forslag.

Jeg vil tage udgangspunkt i, hvad der er det bedste, man kan sige om forslaget, og det bedste, man kan sige om forslaget, er, at det vel ikke kan være alvorligt ment.

Det næstbedste er, at det, hvis man vedtog det, ville holde os ualmindelig travlt beskæftiget rundt omkring i de små hjem med at holde bureaukratiet fra dørene. Det ville være meget vanskeligt at gennemføre rent papirmæssigt. Skattesystemet vil, sådan som vi efterhånden har fået det indrettet – mere eller mindre lykkeligt – automatiseret, absolut ikke have glæde af dette forslag.

Det tredjebedste, man vil kunne sige om forslaget, er, at det vel er et af de billigste af CD's forslag i dag. Det koster vel kun et par milliarder eller tre. Det skriver forslagsstillerne i øvrigt ikke ret meget om, det er sådan set ligegyldigt, for man har altså ikke nogen intentioner om at fortælle, hvor pengene skal komme fra.

Disse er de tre bedste ting, man kan sige om forslaget. I Socialdemokratiet synes vi ikke, at de tre ting er særlig gode. Vi vil tillade os at være lidt mere kvalitetsbevidste og sige, at vi synes, det er et dårligt forslag, og vi vil under ingen omstændigheder medvirke til gennemførelsen af det.